

- Jos katsomme tarkemmin Pakkojen käyttäytymisbiologiaa, voimme huomata, että ne eivät koskaan poistu luontaisesta elinympäristöstään. - Tarkoitatteko, että Pakot asuttavat omistajaihmisensä takahiuksia koko elämänsä ajan? Kysymys kajahti terävänä pimeässä auditoriossa. Mulp ei nähnyt puhujaa. - Tämän hetkisen tietämyksemme mukaan kyllä, juuri niin. Toki tähän ei tulisi suhtautua väheksyen. Aluksi saattaa vaikuttaa siltä, että Pakkojen elinpiiri on kovin tyypistynyt, mutta kun otamme huomioon, että ihmiset liikkuvat läpi elämänsä, niin tätä kautta voimme myös nähdä, että Pakkojen elinpiiri voi muodostua hyvinkin laajaksi heidän elinikänsä aikana. Ja sitäpaitsi Pakon ja ihmisen välinen suhde ei ole missään tapauksessa yksiselitteinen. Käsityksemme mukaan emme voi puhua suhteesta omistussuhteena. Vielä emme tiedä, miksi Pakko pysyy saman ihmisen kanssa elämänsä loppuun asti. Sen kuitenkin tiedämme, että suhde on jollain tavalla vuorovaikutteinen ja hyödyttää Pakkoa itseään. - Te siis olette tutkinut Pakkoja? Ja tarkalleen ottaen kuinka pitkään? Kysyjä ei kaihtanut näyttää epäilystään. - Öhm, minun tutkimukseni alkoi noin kymmenisen vuotta sitten päänpudistelijoiden laitoksen kellarissa. Tein aluksi tutkimusta pääprojektissa, joka käsitteli likaa ja ihmisten tapoja hoitaa hygieniaansa. Pakoista itsestään ei silloin oltu juurikaan kiinnostuneita. Tuolloin Pakot katsottiin olevan osa ihmisten luontaista likaisuutta ja ne sivuutettiin tutkimuksista. Aloin kuitenkin kiinnostumaan Pakoista ja heidän suhteestaan ihmisiin ja tästä sitten ajan kanssa versoi pitkäjänteinen tutkimus, jota olen nyt tehnyt yhdessä tiimini kanssa. - Te siis väitätte, että Pakot eivät vain ole osa ihmisten luontaista biologiaa, vaan vaikuttavat ratkaisevasti ihmisten jokapäiväiseen käytökseen? Kysyjä oli päänpudistelijoiden viikkomagasiinin nuori toimittaja, joka oli kirjoittamiensa juttujen perusteella varsin avoin luonteenlaadultaan. - Kyllä, juuri näin. Ja itse asiassa väitän myös, että ihmisten luontaista biologiaa ei tunneta vielääkään riittävän tarkasti! Uskon, että olemme itse asiassa harhautuneet sekä ihmiskäsityksessämme että tutkimuksessamme. Pakot ovat samaan aikaan sekä luontainen osa tuota biosfaaria että myös ulkopuolinen osa, joka kiinnittyy ihmiseen tietyn kehitysvaiheen aikana. Pakkojen ja ihmisten välinen suhde selittää ihmisten käyttäytymistä huomattavasti tarkemmin, mitä nykyinen teoria hygienian hoidosta. Ongelma nykyisessä ihmiskäsityksessä ja tutkimusotteessa on se, että emme huomioi lainkaan ihmisten tapaa tehdä päätöksiä eikä teorianamme pyri selittämään ihmistä käyttäytyvänä eliönä omassa ympäristössään. Tapamme keskittyä ihmisten hygieniakäyttäytymisen tutkimiseen jättää paljon sivuun. - Miten te kehtaatte väittää jotain noin naurettavaa! Tämähän laittaa kyseenalaiseksi koko tutkimusperinteemme! Viimeiset viisikymmentä vuotta tutkimusperinnettä muka mennyt hukkaan. En usko sitä! Sitä paitsi se tiedetään, että kellarista ei ole koskaan tullut yhtäkään pätevää tutkimusta. Siellä on ollut ainoastaan "visionäärisiä" haihattelijoita, joiden varsinainen anti päänpudistelijoiden laitokselle on ollut nolla. Huudon takana oli päänpudistelijoiden laitoksen kriittisen neuvoston toiseksi ylin puheenjohtaja, joka tunnettiin konservatiivisuudestaan ja kiihkeydestään. Barb oli aina ollut suora sanoissaan. Auditoriossa nousi häly. Levottomuus ja kiihtynyt puheensorina täyttivät pimeyden. Kuppeja tömäytettiin pöytiin, käsiä suhisi ilmassa ja vinkuvia neniä heilui kiihtyneenä edestakaisin. Kipinöitä levisi ilmaan. Mulp tiesi, että tulisi aiheuttamaan sekaannuksen. Päänpudistelijoiden laitoksen kriittinen neuvosto oli lopulta antanut hänelle mahdollisuuden esittää omaa tutkimustyötään neuvoston jokavuotisessa kokouksessa, johon kutsuttiin mukaan myös lehdistön tärkeimmät edustajat. Kokoukseen kutsuttiin puhumaan merkittävää tutkimustyötä tehneitä aivoajattelijoita. Viimeiset kolme vuotta neuvosto oli hylännyt Mulpin puhujien joukosta, kunnes tänä vuonna hän oli viimein päässyt osaksi puhujistoa. Mulp oli alkanut kokemaan kansansa perinteet ja keskeiset opit vanhahtavina ja rajoittavina. Päänpudistelijoiden kansan perinteet ihmisten toiminnan tutkijoina

olivat viimeaikoina joutuneet kriisiin, kun hän oli omalla tutkimuksellaan kyseenalaistanut viisikymmenvuotisen perinteen. Päänpuhdistelijat olivat keskittyneet ihmisten käyttäytymisen tutkimiseen, mutta vain hyvin kapealta osalta, oli hänen mielipiteensä. Viimeiset viisikymmentä vuotta tutkimuksen kohteena oli ollut ihmisten hygieniakäyttäytyminen, jonka uskottiin selittävän ihmisten kokonaiskäyttäytymistä. Lian nähtiin selittävän ihmisen päivittäisiä päätöksiä. Parhaat tutkijat olivat saaneet mittavat apurahat tutkimuksiin, joissa mm. profiloitiin eri hygieniatapoja ihmisten välillä. Aivoajattelijota pidettiin tieteenhaarojen edustajista merkittävimpinä. Mulp oli itsekin ollut aluksi mukana tuossa tutkimusperinteessä. Valmistuttuaan aivoajattelijoiden linjalta hän oli ottanut ensimmäisen pestin vastaan, mitä hänelle oli tarjottu. Työ oli sijoittunut arvostetulle laitokselle, jossa seurattiin ihmisen likaisuusasteen kehitystä ihmisen pituuden kanssa. Aluksi työ oli ollut monipuolista, kiinnostavaa ja haastavaa. Mulp oli päässyt mukaan tutkimuksen eri vaiheisiin, esimerkiksi keräilijöiden mukaan keräämään lika, jota analysoitiin lopuksi laitoksella aivoajatusantureilla. Pian työn sisältö oli kuitenkin alkanut tuntumaan yksipuoliselta ja yksinkertaistetulta toistolta, joka ei tarjonnut varsinaista haastetta. Tämän tästä Mulp huomasi kaipaavansa kentälle, jossa saisi tarkkailla Pakkoja ja ihmisiä läheltä. Mulp oli lopulta pyytänyt lupaa kokopäiväiseen keräilijän työhön. Aivoajattelijana hän oli keräilijää ylempänä hierarkiassa ja alenema vaati aina luvan päänpuhdistajien harkintaneuvostolta. Hänelle oli myönnetty poikkeuslupa, jonka turvin hän sai käyttää 60% työajastaan kentällä. Poikkeuslupa velvoitti kuitenkin osallistumaan vielä aivoajattelijan työhön, tutkimustulosten analysointiin ja kokoamiseen 40% ajasta. Kentällä tehdyt tutkimusretket vahvistivat Mulpin mielenkiintoa ihmisiä ja Pakkoja kohtaan. Hän oli huomannut, että Pakot asustivat ihmisten vasempien korvien takana, hiusrajassa, osa hiusten alla. Ne olivat hyvin pieniä ja karvaisia mustia palloja, joilla oli kirkkaana loistavat valkoiset silmät. Silmät olivat kooltaan hyvin isot. Ne täyttivät noin kolmasosan Pakon kehosta ja niiden keskellä oli mustat mykiäiset, jotka liikkuvat liukkaasti puolelta toiselle. Datan keruun jälkeen Mulp oli usein vielä jäänyt muista jälkeen tarkkailemaan. Tarkkailemalla Mulp oli ajatellut, että Pakot vaikuttivat varsin älykkäiltä olennoilta ja aina aika ajoittain ne livahtivat vasempaan korvaan sisään. Tämän jälkeen ihmisen käytöksessä tapahtui jokin muutos. Tämä oli ollut Mulpille iso oivallus. Myöskään ihmiset eivät vaikuttaneet niin yksinkertaisilta, mitä heistä ajateltiin päänpuhdistelijoiden joukossa. Mulpin kiinnostus oli lopulta kasvanut niin suureksi, että hänen oli ollut pakko hakea apuraha Pakkojen ja ihmisten päätoimiseksi tutkimiseksi. Hänen isoksi ihmetyksekseen, hän oli saanut apurahan. Apuraha ei ollut suuri ja aluksi hän oli tehnyt työtään yksin laitoksen kellarissa, mistä hänelle myönnettiin työskentelytila. Kun hän oli alkanut saamaan opettajan sijaisuuksia, hän oli oppilailleen pohtinut ääneen havaintojaan. Oppilaiden joukossa oli niitä, jotka edustivat laitoksen linjaa eivätkä pitäneet hänen radikaaleista ajatuksistaan. Osa ei pystynyt käsittämään, mitä hän sanoi. Mukana oli ollut kuitenkin oppilaita, jotka olivat jääneet kuuntelemaan. Lopulta Mulpin mukaan tutkimustyötä tekemään oli liittynyt kaksi muuta valmistunutta aivoajattelijaa. Mirv ja Marv. Heidän työryhmässään ei ollut erikseen datan keräilijöitä ja datan toimittajia, kuten rikkaammilla tutkijaryhmillä oli. He keräsivät ja toimittivat datan itse, tarkkailivat, kuvasivat videokärrhämällä ja suorittivat analyysit yhdessä laitoksen kellarissa. Neuvosto perusteli tilannetta rahan puutteella. Mulp ymmärsi varsin hyvin, mitä neuvosto halusi rahanpuutteellaan viestittää. Huomenna lehtien kansia koristaisi skandaali. Näin Mulp epäili yleisön reaktion perusteella. - Mitä teillä on esittää väitteene tueksi? Nuori viikkomagasiinin toimittaja oli rohkea. Auditorio seisahtui ja hiljeni odottamaan vastausta. Kipinät sammui. Mulp nielaisi ja selvitti kurkkuaan. - Olemme nyt viimeiset kolme vuotta keskittyneet ihmisten ja Pakkojen tarkkailuun. Olemme systemaattisesti havainnoineet ja kuvanneet videokärrhämällä ihmisten ja Pakkojen

päivittäistä käyttäytymistä. Havaintomme olemme analysoineen pystyleikkausmenetelmällä, jonka arvoisa neuvosto tietää päteväksi tavaksi analysoida havaintoja. Olemme tulleet päätökseen, että Pakot vaikuttavat ihmisten käyttäytymiseen jollakin hyvin ratkaisevalla tavalla. Videokärhämän kuvaama materiaali osoittaa, että aina kun Pakko livahtaa ihmisen vasempaan korvaan, ihmisen käyttäytyminen muuttuu ja vain pari millisekuntia myöhemmin. Uskomme siis, että ihmisillä ja Pakoilla on yhteisiä aivoajatuksia kokoeroistaan huolimatta. Ja että näiden aivoajatusten perusteella ihmisten käyttäytyminen muuttuu. Arvelemme, että Pakot saattavat olla jopa ihmisten käyttäytymisen yksi merkittävä ohjaava tekijä. Tällä hetkellä tutkimusasetelmamme keskeinen kysymys on, ohjaavatko Pakot ihmisiä omilla aivoajatuksillaan ja missä määrin. Mulp tiesi, että viimeistään nyt raja oli ylitetty. Pysyvästi. Hänen työssään Pakkojen ja ihmisten tutkiminen sinällään ei ollut vielä radikaalia. Ennenkuulumatonta oli sen sijaan väittää, että ihmisillä, saati Pakoilla voisi olla aivoajatuksia. Päänpuhdistajat pitivät itseään jalona kansana, jolla vain esiintyi aivoajatuksia. Mulpia oli pitänyt viime aikoina valveilla ajatus, että heillä ei sittenkään ollut Muun osoittamaa jaloa tehtävää, josta hänen kansansa historiantkirjat ja muinais-runot kertoivat. - Onko tämä tutkimusdata jostain saatavilla? Onko sitä vertaisarvioitu? Nuori lehtimies oli vauhdissa. Muut eivät saaneet tyrmistykseltään sanaa suustaan. - Olemme tarjonneet dataamme päänpuhdistelijoiden laitoksen vertaisarviointilautakunnalle. Emme ole kuitenkaan saaneet heitä tarttumaan työhön. Vertaisarviointi työltämme siis puuttuu. Tämän lisäksi olemme tarjonneet tutkimuslöydöksiämme keskeisten lehtien käyttöön viimeisen vuoden ajan, mutta pyyntömme julkaisuun on jatkuvasti eväetty. Nuori lehtimies katsoi Mulpia lempeästi. Alempi puhemies Barb virkosi ja puuttui puheeseen. - Tällaista ei ole tarpeen julkaista tai vertaisarvioida, koska on päivänselvää, että tällainen materiaali ei kunnioita päänpuhdistelijoiden menneisyyttä tai tutkimusperinnettä. Me neuvostossa voimme auttaa yksinäisiä tutkijoita selviytymään roolistaan päänpuhdistelijana ja aivoajattelijana esimerkiksi antamalla rahoitusta tutkimukseen. Tämä on meidän velvollisuutemme päänpuhdistajaveljinä ja -sisarina, mutta me emme tue kerettiläisiä näkemyksiä, jotka liittyvät ihmisiin tai Pakkoihin. Tässä yhteisössä jokaisella on vapaus toimia oman makunsa mukaan, kunhan kunnioittaa yhteisiä tapoja ja hyväksi havaittuja perinteitä. Yhteinen hyvä pitäisi olla sinunkin prioriteettillasi ensimmäisenä Mulp. Ole hyvä ja säilytä kunniasi, äläkä yritä muuttaa mielipidettämme enää faktoillasi tai muulla hölynpölylläsi. Sekasorto seurasi puheenvuoroa. Punaiset, mustat, kultaiset, siniset salamat säestivät syttynyttä kaaosta. Kiihtyneitä tunteita oli paljon. Huudot singahtivat huoneen laidalta toiselle. - Ei päänpuhdistelijoiden kunniaan kuulu seniiliys! Uteliaisuushan on nimenomaan arvomme! Huudettiin auditorion takaa. - Miten uskallat kyseenalaistaa arvomme! Vastattiin eturivistä vihaisena. - Minä en voi allekirjoittaa alemman puheenjohtajan sanoja! Kiekaisi vanha paneelin jäsen. - Rolf! Minä tiesin, että sinulla on aina ollut kerettiläisiä ajatuksia, mutta en koskaan uskonut, että alkaisit uskomaan satuja todeksi! Ikäkö ja tylsyyskö sinulle on tarinoita päähän iskenyt? Laukaisi laidassa istuva terävän näköinen nuori panelisti. Mulpin oli enää mahdotonta korottaa ääntään kuuluvaksi niin, että olisi saanut jokaisen huoneessa olijan huomion. Äänet voimistuivat, salamat kasvoivat ja rikkoivat rätinällään huoneilmaa. - Kohta johonkin meistä osuu ja se on anteeksi antamatonta. Mulpi ennätti ajatella samalla, kun syöksyi lattialle pakoon kultaista salamaa, joka lävisti auditorion pituussuunnassa. - Aaaaahh! Minuun osui, auttakaa!! Vanhempi rouva keskiriviltä piteli nenäänsä ja huusi. Vihreää verta valui hameen miehustaan ja lattiaan jalkojen juureen. Mies hänen vieressään häselsi kasvot valkoisena vuoroin rouvan nenää painellen ja vuoroin verta miehustasta pois pyyhkien. Väkijoukosta kuului lisää yltyviä kiljahduksia ja karjahduksia. Pääuutisten toimittajan hattu oli syttynyt palamaan. Herra itse ei

huomannut mitään, niin kiihdyksissä hän huusi vieressään istuvalle nuorukaiselle. Nuorukainen itse katsoi kauhuissaan herraa ja ilmiliekeissä palavaa hattua. Toisen rivin nainen tuijotti murhaavasti Mulpia, hakkasi käsilaukullaan edessä olevaa selkänöjää ja sadatteli ääneen. Naisen vieressä istunut nuorimies yritti epätoivoisesti sammuttaa edessään palavaa hattua. Sekasorto yltyi paniikiksi ja tappeluiksi. Päänpudistelijoita syöksyi lattiaan, juoksi edestakaisin, tappeli keskenään ja väisteli ilmassa leiskuvia salamia. Takaseinustan ovet paiskattiin auki ja joukko päänpudistelijoita syöksyi ulos auditoriosta. Mulp itsekin syösyi kohti lavan syrjässä olevaa pelastautumisovea, tempaisi oven auki ja pelastautui viileään käytävään. Ei hän näin rajua reaktiota ollut kuitenkaan odottanut.